

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 43. Sanctio cui initium: Clericis laicos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.
A. C. 1296.

n. 15.

Regis usurpet, aut Siciliæ regimini lo-
immisceat; præcipit, ut is ad suum of-
ficiam erga summam sedem infra octa-
vam S. Petri redeat, alioqui poenis sacris
ac temporalibus afficiendus; vetat sub
anathemate, nequis Christianorum illi
vel Siculis opem ferat; cunctaque pri-
vilegia eis a summa Sede concessa re-
vocat. Fridericum ac Siculos haud
movebant hæ minæ: quas Bonifacius
die dedicatæ basilicæ S. Petri i 8 Novem-
bris iteravit; sed incassum rursus.

§. XLIII.

*Sanctio cui initium: Clericis
laicos.*

Nec melius illi evenit cura pacis
Franciam inter & Angliam: est
per litteras 13 Augusti datas volebat
renovare inducias inter Adolphum, Phi-
lippum, ac Eduardum anno priore impe-
ratas; & ultimo Martii Archiepiscopo
Moguntino scripserat, ne Imperatori A-
dolpho hac in re subveniret, quidquid iu-
rasset denique, Procedebat bellum: ne-
que credebant hi Principes regionum sua-
rum rationes negligendas in gratiam Pa-
pæ, vel ejus iudicio submittendas esse,
ut ipse contenderet. Et quia belli sum-
ptus sustinendi causa non populo tantum,
sed Clero etiam tributa imponebant,
Papa

n. 18.

*Nic. Trivet.
to. 8. Spicil.
p. 683.
Sup. 5. 37.
Rayn. n. 20.*

Papa hoc anno celebrem edidit sanctio- Sacul. XIII.
nem inchoatam per voces: *Clericis lai-* A. C. 1296.
cos; cujus hæc est summa.

Clericis laicos infensos esse & antiqui- *Preuv. dif-*
tas docet, & hodierna experientia nobis *fer. p. 14. c. 3.*
manifesto declarat, cum isti minime con- *de immun.*
siderantes se nullam in illos, eorumque *in 6.*
bona potestatem habere, Præsules Cle-
rumque tam Religiosum quam secularem
gravibus tributis premant. Et quod do-
lentes referimus, quidam Præsules, &
alii viri sacri majestatis caducæ quam
æternæ offensam magis reformidantes
in his fori alieni usurpationibus acquie-
scunt. Igitur eis obviam ituri volumus,
ut cuncti Præsules atque Clerici seu
Religiosi seu seculares, qui laicis proven-
tuum suorum decimam, vel aliam par-
tem similem quamcunque auxilii substi-
diive pecuniarii, aut alio nomine sine
consensu Summæ Sedis solverint; ac
Reges, Principes, Magistratus, omnes-
que cæteri, qui exegerint illam vel
irrogaverint; aut qui eos ope vel consi-
lio hac in re adjuverint, jam tum in a-
nathema incurrant, quod tolli nisi ab a-
postolica Sede nequeat; nec ullum no-
stræ huic sententiæ obstet privilegium.
Illa laicorum a Clero alienatio, quam
principio memorat, non redibat ad tan-
tam antiquitatem; quia primis sex aut
quinque seculis Clerus per suam agendi
Hist. Ecclesiast. Tom. XXII. C c ra-

Sæcul. XIII. rationem benignam oppido & a quæren-
 A.C. 1296 dis commodis alienam omnium amorem
 ac reverentiam sibi conciliabat.

Westmon.
p. 426. 428.

Exeunte anno priore Angliæ Clerus
 Regi Eduardo decimam annuerat. Sed
 hoc anno 1296 die S. Martini senatum
 habuit, in quo cives illi denarium o-
 ctavum, reliqui duodecimum concesserunt,
 Clerus nullum. Rex indignatus
 ei spatium hac de re deliberandi, ac
 responsum sibi gratius reddendi præstitit:
 & interea horreorum ad Clericos
 spectantium portas omnes obsignari iussit.
 Tum Archiepiscopus Cantuariensis
 Robertus Vincheseanus in singulis tem-
 plis cathedralibus promulgandas curavit
 Papæ litteras quas modo retuli.

Preuv. diff.
p. 13.

Gallorum Rex Philippus Pulcher 17
 Aug. an. 1296 sanctionem fecit, qua
 omnibus cujuscunque status vel nationis
 hominibus interdixit, ne aurum vel ar-
 gentum in massa, vasis, ornatibus, ac mo-
 neta, ne annonam, equos, arma & ap-
 paratus belli sine expresso permisso regio-
 e Francia eveherent, alioquin fisco addi-
 cendos. Alio edicto vetuit, ne in Gallia
 hæerent exteri, & commercium ibi fa-
 cerent. His decretis offensus Papa

Ibid. p. 15.

Rayn. n. 25.

illis litteras misit, in quibus primum
 extollit libertatem Ecclesiæ Christi spon-
 sæ, quippe cui hic dederit potestatem
 imperandi Christianis omnibus & sin-
 gulis.

gulis. Deinde ad prohibitam pecuniæ exportationem veniens ait: Si hanc inhibitionem auctores sui voluissent extendere ad nos, ad Præsules fratres nostros, & Clerum reliquum, illa non imprudens modo, verum etiam insana esset, cum nec tibi, nec cæteris Principibus profanis ulla in eos potestas sit; & incidisses in anathema ob læsam libertatem ecclesiasticam.

Sæcul. XIII.
A.C. 1296.

Posthæc Papa explicat sanctionem Clericis laicos: & declarat, non se prorsus vetuisse, ne quod pecuniæ subsidium Regi Clerus pro regni necessitatibus ferret; sed solummodo, ne id faceret sine permisso sacrae Sedis. Addit: Romanorum & Angliæ Reges suas tecum controversias iudicio nostro permittere non recusant. Nec est dubium, quin nostrum sit sententiam de his dicere, quia illi perhibent te in se peccare. Finit minitendo Regi, se ad remedia magis extraordinaria descensurum. Dedit Anagninæ 21 Sept. & misit per Episcopum Vivariensem.

§. XLIV.

Gallorum Regis responsum ad Papæ jura controversa.

Regis nomine responsum est hunc in modum: Nullo non tempore Rex

C c 2 Fran-